Ankenævnet *for* Forsikring

Den 19. november 2025 blev i sag nr. 103780:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S - en del af If Skadeforsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har indboforsikring. I klageskema af 13/6 2025 har klagerens repræsentant bl.a. anført:

> "[Klageren] har været udsat for et røveri af sit Rolex ur under transport med en pirattaxa hjem fra byen. Topdanmark har afvist at dække skaden med den begrundelse at der var tale om simpelt tyveri og ikke et røveri.
>
> **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
> Få erstattet den mistede Rolex ur."

Selskabet har den 1/8 2025 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

> "Klager er utilfreds med, at selskabet har afvist at erstatte klagers krav for et Rolex ur, som klager har mistet efter en bytur. Klager hævder, at han har været udsat for et røveri, hvor han har fået frastjålet uret. Selskabet finder det ikke bevist, at uret er blevet stjålet ved et røveri, overfald eller en anden dækningsberettigende forsikringsbegivenhed, hvorfor vi ikke kan tilbyde at udbetale erstatning i sagen.
>
> **Fakta om forsikringen**
> Klager har tegnet en Indboforsikring i Topdanmark Forsikring på vilkår 6676-2, jf. bilag 1 med en sumløs forsikringssum på øvrigt indbo og med dækning op til 59.000 kr. (2023) for guld, sølv, smykker mv., jf. klagers police, bilag 2.
>
> Klagers ur indeholder guld, hvorfor uret hører under den tegnede forsikringssum for guld, sølv, mv., hvilket således udgør den maksimale erstatning i tilfælde af en dækningsberettigende skadeårsag.

Sagsforløbet
[Klagerens familiemedlem] anmeldte telefonisk til selskabet den 7. december 2023, at klager havde fået stjålet sit ur den 3. december 2023, hvor klager havde været på bytur og kl. 02 havde taget en taxa hjem, hvilket havde vist sig at være en pirattaxa. Klager har fremsat et krav på 62.500 kr. for uret.

Vi indsætter telefonnotat i forbindelse med [familiemedlems] anmeldelse af hændelsen:

! 07-12-2023-13:24 **Notat** - Anmeldelse **Status** Endelig
Skadebehandler [redacted] **Kategori** Anmeldelse **Impliceret**
Hr ft mor ringer ind (har fuldmagt)

Hændelse:
Hr ft var ved [redacted] station kl 02 om natten hvor at han sætter sig ind i en bil (hr ft troede at det var en taxa). Det viste sig at være en pirat taxa. Tyven opdagede at hr ft havde et rolex ur som han havde interesse i. Tyven går ud af bilen og truer hr ft og til sidst giver han uret til tyven. Det er et Rolex Oyster Perpetual date just, hr ft gav 62.500 for uret. Politiet er blevet kontaktet. Det er [redacted] som ringer ind grundet hr ft er meget påvirket af hele situationen.

Selskabet bad herefter klager indsende nærmere oplysninger til sagen samt en opgørelse og dokumentation for kravet, hvorefter sagen blev sagen sendt til en af selskabets skadeinspektører for en nærmere gennemgang. Vi vedhæfter [familiemedlems] uddybende forklaring om hændelsen som er indeholdt i bilag 3, politirapporten side 14-15. Vi bad også klager om samtykke til indhentning af politirapporten med henblik på en uddybning af hændelsesforløbet til brug for vores vurdering af sagen.

Efter skadeinspektørens gennemgang, afviste selskabet den 10. juli 2024 at dække skaden, da vi ikke fandt, at klager havde løftet bevisbyrden for en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed, jf. bilag vedlagt af klagers repræsentant 'afgørelse'. Klager sendte efterfølgende en indsigelse via sin repræsentant den 9. december 2024, som vi besvarede den 14. januar 2025, jf. de vedlagte bilag af klagers repræsentant.

Klager var ikke tilfreds med afgørelsen og sendte herefter indsigelsen videre til selskabets klageansvarlige, der efter en fornyet gennemgang af sagen ved mail af 9. april 2025, fastholdt afgørelsen i sagen, jf. bilag vedlagt af klagers repræsentant 'svar på klager fra kundeklager'.

Ved sagens indbringelse for Nævnet har vi gennemgået sagen på ny, men idet der ikke er kommet nye oplysninger til sagen, finder vi ikke anledning til at ændre vores afgørelse på det foreliggende grundlag.

Vores syn på sagen
Det påhviler klager som kravstiller at sandsynliggøre/dokumentere, at der er sket en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Det følger af gældende rets- og forsikringspraksis.

I denne sag finder vi ikke, at klager har løftet bevisbyrden for et dækningsberettigende overfald, røveri eller anden dækningsberettigende begivenhed på forsikringen. Vi har som det fremgår af vores afgørelse tidligere anerkendt, at der kan være tale om et simpelt tyveri, men da klagers ur indeholder guld i urkransen (Rolex Oyster Perpetual Datejust), er der ikke tale om et dækningsberettigende tyveri, da ure indeholdende guld ikke er dækket ved simpelt tyveri, jf. vilkårenes pkt. 17.4.E.

Forsikringen dækker *Tyveri uden for bygning eller fra bygning, lokale eller godkendt container*, der ikke var forsvarligt låst**, jf. vilkårene pkt. 17.4. I sådanne tilfælde er der tale om simpelt tyveri. Ved simpelt tyveri er der bl.a. ingen dækning for ure hvor guld, sølv, platin, perler eller ædelstene indgår som bestanddel, jf. vilkårenes pkt. 17.4.F.

Ligeledes dækker forsikringen ikke *glemte, forlagte eller mistede ting*, jf. vilkårene pkt. 17.4.B.1.

Ud fra de foreliggende oplysninger i sagen er det selskabets vurdering, at det ikke kan udelukkes, at uret kan være tabt, glemt eller på anden vis mistet på turen hjem fra byen.

Derudover dækker forsikringen røveri, overfald og ran, jf. vilkårene pkt. 17.6. Ved røveri forstås tyveri, *hvor tyven bruger vold eller truer med straks at bruge vold mod dig*, jf. pkt. 17.6.1. og ved overfald forstås *tyveri og andre skader på ting som følge af overfald på dig,* jf. vilkårenes pkt. 17.6.2.

Ved ran forstås ifølge vilkårene *tyveri af ting, som du har på dig, eller som er i din umiddelbare nærhed. Tyveriet skal ske åbenlyst og bemærkes af dig eller en anden i det øjeblik, det sker,* jf. vilkårenes pkt. 17.6.3.

Det er selskabets vurdering, at det hverken er sandsynliggjort, at der er sket et overfald, røveri eller ran og i denne forbindelse har vi lagt afgørende vægt på forklaringerne om hændelsen.

Divergerende forklaringer til selskabet og politiet
Ud fra [familiemedlems] anmeldelse til selskabet – som vi formoder hun har afstemt med klager, idet [familiemedlem] ikke var til stede ved hændelsen, så havde klager været i byen, hvorefter han tog en taxa fra … omkring kl. 02. Ifølge [familiemedlems] forklaring var 'tyven' gået ud af bilen og havde truet klager som til sidst gav uret til tyven.

Denne anmeldelse om et røverilignende tyveri, hvor klager skulle være blevet truet til at aflevere uret, stemmer imidlertid ikke overens med det som klager selv har forklaret til politiet den 3. december 2023, hvor klager ved direkte forespørgsel af politiets har svaret, at han på intet tidspunkt var blevet truet eller udsat for vold for at få uret. Vi indsætter uddrag af klagers oplysninger til politiet, jf. bilag 3:

> Forespurgt, truede A på intet tidspunkt med vold for at få uret, og han udsatte heller ikke afhørte for vold. Afhørte frygtede dog hele tiden, at det var det, der ville ske, hvis han havde forsøgt at gøre modstand eller flygte på nogen måde. Især fordi A havde holdt fast i ham uden for bilen, da han forsøgte at distrahere ham og fordi han ringede efter nogen.

Vi stiller os naturligvis undrende over denne store forskel i forklaringerne om hændelsen og samtidig er det selskabets vurdering, at de divergerende oplysninger om hændelsen og hvad der nærmere er sket med uret, netop viser, at der består en usikkerhed om, hvad der reelt er hændt og hvordan uret er mistet.

Vi bemærker hertil, at der ikke er nogle vidner, der kan oplyse nærmere om hændelsen eller andet, f.eks. videoovervågning fra stedet, der kan understøtte de forskellige forklaringer på trods af,

at det efter det oplyste er sket på et tættere befærdet område … med store beboelsesejendomme på begge sider af gaden, jf. overbliksbillede fra gaden:
…
Af den nærmere forklaring til politiet fremgår det videre af politirapporten, at klager havde været i byen med nogle venner og var beruset og træt, hvorfor han prajede - hvad han troede var en taxa - hvilket viste sig at være en pirattaxa. Ved ankomst til klagers adresse ville chaufføren hverken tage imod kort eller mobilepay og klager har her forklaret, at han steg ud af bilen, hvilket chaufføren også gjorde, hvorefter chaufføren tog sin højre arm rundt om skulderen på ham. Chaufføren ville ud fra det oplyste danse med klager og begyndte at tjatte med fødderne imod klagers ben, for at få ham til at danse med. Det fremgår også, at der kom et par kvinder gående forbi, men de blandede sig ikke og gik blot videre. På et tidspunkt gik chaufføren hen imod sin bil og gik ind i bilen for at ringe til nogen. Imens chaufføren talte i telefon, valgte klager at tage sit ur af og gemme det i noget affald, der lå ved nogle arbejdsskurvogne. Det er efterfølgende forklaret, at der var tale om en sofa der stod på gaden, hvor klager gemte uret.

Derudover fremgår det i anmeldelsen til politiet, at der er tale om et tidsrum på ca. 20 minutter, hvor uret efter det oplyste skulle være forsvundet i, men uden at klager har set chaufføren være i besiddelse af uret, jf. uddrag af anmeldelsesrapporten bilag 3, hvor det fremgår, at gerningstidsrummet er oplyst til at være den 3. december 2023 mellem kl. 01:55 og 02:15:

Anmeldelsesdato/klokkeslæt Politibetjent
Søndag den 03. december 2023 kl. 15.45

Anm.måde
Tlf.

Forhold nr.:

Bilag nr.: KS

Sagens art
Tyveri i øvrigt

Gerningstidspunkt/-rum
Søndag den 03. december 2023 kl. 01.55
Søndag den 03. december 2023 kl. 02.15

Gerningssted
[redacted]

Kommune
[redacted]

Sagens genstand
A/F prajede en taxa på vej hjem fra byen, fra tæt ved [redacted] men opdagede efter, at han satte sig ind, at det var en pirattaxa. Ved ankomst til A/Fs adresse fik han stjålet et ur.

Koster: Rolex ur, Serienr: 3E8Y4686

Ydermere har vi lagt vægt på, at klager både overfor politiet og selskabets skadeinspektør har oplyst, at han var beruset – og at han efter det oplyste havde fået 7-8 genstande på byturen, hvor han havde været 3 forskellige steder samt det forhold, at han ikke kunne se, at det ikke var en rigtig taxa han havde prajet til sig, hvilket sammenholdt med det oplyste gerningstidsrum og de divergerende forklaringer om hændelsen efter selskabets vurdering understøtter, at der er tvivl omkring hændelsen og hvordan uret er mistet.

Selskabet har også stillet os undrende over, at klager ikke blot løb væk fra stedet, men i stedet blev på stedet og ventede på, at chaufføren havde talt i telefon. Dette understøtter efter selskabets opfattelse tillige, at der ikke forelå trusler, idet det i modsat fald havde været nærliggende at løbe væk på det tidspunkt, hvor chaufføren efter det oplyste var i bilen. Klager har forklaret det

med, at han var bekymret for, at han ikke kunne nå at låse sig ind i sin opgang, før chaufføren ville indhente ham, men ud fra gadens bebyggelser kan selskabet konstatere, at det havde været muligt at løbe længere ned ad gaden.

I samme forbindelse har vi lagt vægt på, at det først var efter chaufførens samtale, at klager bemærkede, at chaufføren havde hans Visakort, hvorfor det således ikke kan være pga. Visakortet, at klager ventede på, at chaufføren var færdig med telefonsamtalen. Det er selskabets opfattelse, at denne forklaring tillige bekræfter, at der ikke har været trusler, idet man almindeligvis ville have forsøgt at undslippe situationen, hvis man som her, havde haft muligheden for at slippe væk, imens chaufføren var i/ved bilen. Ud fra klagers forklaring valgte han således i stedet at tage uret af og gemme det.

Derudover følger det af klagers forklaring, at chaufføren havde fået fat i klagers Visakort, som chaufføren viftede med henne fra bilen og spurgte om klager ville have det, hvorefter chaufføren gik hen til affaldet ved sofaen, og rodede rundt i det. Samtidig fremgår det, at klagers stod passivt lidt derfra og at chaufføren derefter gik tilbage til bilen og kørte væk samt og at klager efterfølgende kiggede i affaldet, hvor han ikke kunne finde uret. Vi kan ud fra denne forklaring konstatere, at klager ikke har set chaufføren være i besiddelse af uret, idet der således ikke havde været grund til at lede i affaldet efterfølgende.

Endelig har vi lagt vægt på, at klager først anmeldte tyveriet til politiet kl. 15:45 dvs. 13,5 timer senere, hvilket for selskabet at se ikke indikerer, at han har været udsat for trusler i situationen. Vi bemærker, at klager bor sammen med sin kæreste, og i stedet for at kontakte politiet eller vække sin kæreste og fortælle om hændelsen, så gik klager blot i seng og sov. Såfremt man i situationen havde følt sig truet eller på anden måde ramt, ville det efter selskabets overbevisning være nærliggende at kontakte politiet med det samme – også henset til politiets mulighed for at eftersætte/spore gerningsmanden. Som tidligere bemærket er det et tættere bebygget område og derfor ikke utænkeligt, at der havde været andre folk på gaden eller beboere i de nærliggende ejendomme, der kunne have set bilen/episoden, selvom det var om natten. Der er heller ikke taget billeder af bilen, nummerplade eller andet til brug for politiets videre efterforskning.

Ud fra klagers forklaringer har vi således ikke kunnet få det til at stemme overens med, at der skulle være sket et røveri eller trusler om overfald, hvorfor vi ikke finder, at klager har løftet bevisbyrden herfor. Da klager ikke har bemærket, at gerningsmanden tog det stjålne eller har set ham være i besiddelse af uret, da han forsvandt, er betingelserne for dækning som ran derfor heller ikke opfyldt. Vi bestrider som tidligere oplyst ikke, at klager har mistet sit ur, men henset til hele hændelsen og de specielle forklaringer om denne, herunder klagers færden i løbet af byturen og klagers oplysning til politiet om, at han var beruset samt det forhold at han ikke kunne se, at der var tale om en pirattaxa, finder vi det lige så sandsynligt, at han kan have mistet uret på anden vis, hvorfor vi ikke finder, at det er sket som følge af en dækket forsikringsskade.

Ændrede forklaringer – ny subsumption
Politiet har i første omgang kategoriseret hændelsen som tyveri, jf. bilag 3 og efter selskabets afslag den 11. juli 2024, har klager klaget til politiet den 1. oktober 2024 over deres subsumption/vurdering af sagen, jf. klagers repræsentants vedlagte bilag B. Sagen har efterfølgende fået ændret kode ved politiet til et røveri i stedet for et tyveri.

Vi fastholder - som vi tidligere har oplyst overfor klager, at politiets subsumtion ikke er afgørende for vores vurdering af sagen, idet vi behandler sagen efter de gældende forsikringsvilkår og de nærmere betingelser, der gælder i den sammenhæng. Ud fra klagers vilkår er det en betingelse for at en begivenhed kan henføres til skadeårsagen om røveri, at der er tale om et tyveri, hvor tyven bruger vold eller truer med straks at bruge vold, jf. pkt. 17.6.1.

Det mener vi fortsat ikke er godtgjort og vi har herved lagt vægt på, at der ikke er tale om en ny forklaring til politiet, men blot en ny subsumtion. Derudover har vi lagt vægt på, det også var politiets første vurdering efter sparring internt i politiet, at der var tale om tyveri og ikke røveri. Endelig har vi lagt vægt på, at det først var efter klagen til politiet, at de ændrede deres vurdering og dermed på et tidspunkt, hvor det ikke gjorde nogen forskel, da efterforskningen var afsluttet.

Vi har tidligere henvist klager til Ankenævnets praksis i sager, hvor der ændres i forklaringen efter, at selskabet har meddelt afslag på forsikringsdækning, jf. kendelsen 94.242, hvor klageren efter afslag fra selskabet, havde kontaktet politiet igen, da han ønskede sagen omformuleret fra tyveri til overfald. Vi kan ligeledes henvise til kendelserne 95.338, 88.680 og 83.738, hvor Ankenævnet lagde klagerens oprindelige forklaring til grund, da den efterfølgende/nye forklaring først kom efter, at selskabet havde meddelt afslag på forsikringsdækning.

For så vidt angår klagers handlemåde i forbindelse med hændelsen, kan vi henvise til kendelsen 100233, hvor Ankenævnet bl.a. lagde vægt på, at klageren ikke kontaktede politiet med det samme, han opdagede tyveriet om natten kl. 04, men i stedet lagde sig til at sove – og at det fremgik af klagerens opkaldslister, at han først forsøgte at ringe til politiet næste dag kl. 14.13, dvs. 10 timer senere.

Vi fastholder vores afgørelse
Ud fra en samlet vurdering af sagens oplysninger, herunder den besynderlige hændelse og forklaringerne omkring den, er det således fortsat vores vurdering, at der består en sådan usikkerhed med hensyn til, hvornår og hvordan klager har mistet sit ur, at vi ikke finder, at han har løftet bevisbyrden for, at det er blevet stjålet ved et røveri eller en anden dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Vi har herved lagt vægt på klagers usikre forklaring om tyveriet, herunder det forhold, at klager ikke har kunnet give et konkret hændelsesforløb, der kan karakteriseres som et dækningsberettigende tyveri, klagers atypiske handlemåde i forbindelse med hændelsen og sammenholdt med det oplyste tidsrum, hvor hændelsen skulle have fundet sted.

På denne baggrund fastholder vi, at der er tale om simpelt tyveri og som følge heraf kan vi ikke tilbyde at udbetale erstatning.

Vi venter nu jeres afgørelse i sagen og gør for god ordens skyld opmærksom på, at vi ikke har taget stilling til kravets størrelse."

Klagerens repræsentant har i brev af 15/8 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Ad. Simpelt tyveri/røveri
Det bestrides at have betydning for vurderingen af, om der har været tale om et røveri, blot forbi gerningsmanden ikke udtrykkeligt har udtalt, 'at nu får du tæsk'. Det er alene nok at A følte sig truet i situationen.

Ad. Overvågning
Modpartens bemærkning omkring mangel af vidner til trods for, at hændelsen skete på et tættere befærdet område … med store beboelsesejendomme på begge sider af gaden, forekommer besynderlig tillige med bemærkningen omkring overvågning. Røveriet skete som bekendt midt om natten i december måned – vel at mærke i [bydel] og ikke i [den indre by]."

Selskabet har i brev af 5/9 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Vi har modtaget klagers repræsentants yderligere bemærkninger, hvor han bestrider, at det har betydning for vurderingen af et røveri, at en gerningsmand ikke udtrykkeligt har udtalt, at 'nu får du tæsk' og anfører samtidig, at det er nok, at klager følte sig truet i situationen.

Vi kan ikke genkende, at selskabet har stillet dette som en betingelse for dækning som et røveri. Vi har som det fremgår af vores redegørelse af 1. august 2025 henvist til betingelserne for et røveri, hvorved forstås, tyveri, hvor tyven bruger vold eller truer med straks at bruge vold mod dig, jf. vilkårenes pkt. 17.6.1. Da klager imidlertid på politiets direkte forespørgsel har oplyst, at han ikke blev truet eller udsat for vold, ligesom han heller ikke har set den formodede gerningsmand være i besiddelse af uret, finder vi derfor fortsat ikke, at han opfylder betingelserne for et røveri eller anden dækket skadeårsag ifølge vilkårene."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Uddrag af bilagene gengives nedenfor. Af e-mail af 3/12 2023 fremgår bl.a.:

"**Sent:** Sunday, December 3, 2023 1:55 PM
To: [politi]
Cc: [klageren]
Subject: Anmeldelse af røveri 20231203 [adresse]

Til rette vedkommende

Efter telefonsamtale med en kollega hos [politi], er jeg blevet rådgivet til at sende en mail med en anmeldelse samt beskrivelse af røveri i nat på vegne af:

- **Forurettede**: [klageren]

…

- **Dato:** 03-12-2023
- **Tid:** Ca. 01:56
- **Opsamlingssted:** [by]
- **Afsætningssted:** [adresse]
- **Køretøj:**… "

…
Hændelsesforløb:
På vej hjem fra indre by prajer [klageren] en taxa … [Klageren] sætter sig ind i vognen, som foretager en U-vending og kører dermed i østlig retning af …, som er hjemmeadressen. [Klageren] bliver bedt om at finde adressen på sin telefon (som han gør) og finder dermed ud af at dette er en pirat taxa, idet der ikke er GPS m.m. til rådighed i bilen. Straks efter at [klageren] har fundet adressen frem, spørger GM efter [klagerens] ur, som sidder på venstre håndled (Rolex ur). [Klageren] bliver urolig og lyver ved at sige at det er et billigt ur, men GM bliver insisterende og bliver ved med at

kommenterer på uret. Dernæst begynder GM også, at nævne, at han vil låne [klagerens] jakke, som er en [mærke]. Dette fortsætter under hele turen, og [klageren] tænker et par gange, om han skal hoppe ud af en kørende bil. Da vognen ankommer til [adresse], vil GM have betaling for turen, hvilket [klageren] tænker er OK. GM kan dog ikke modtage betaling med kort pga. manglende terminal i bilen, så tilbyder [klageren] MobilePay, men GM fortæller, han ikke kan modtage penge, da hans MobilePay grænse er nået max.

[Klageren] stiger ud af bilen, fordi han samtidig er meget bange, og forsøger at gemme sit Rolex ur i frygt ude på gaden. [Klageren] fornemmer, at GM er specifikt ude efter uret og ikke kan komme ud af situationen, hvorfor han forsøger at gemme uret i en stor affaldsdynge ved vejen med bl.a. en sofa i. Der opstår nu situationer, hvor GM er ude og inde af bilen to gange, og han har fat i [klageren] hver gang. [Klageren] må vriste sig fri flere gange, da chaufføren er verbalt truende, korporlig og intimiderende (et meget langt psykisk overgreb under hele køreturen). GM sætter sig endnu engang ind i bilen og råber til [klageren], at han har [klageren] kreditkort, som han har frataget ham, uden at [klageren] har opdaget dette. [Klageren] går hen mod GM for at få det, hvor GM sidder i bilen og i færd med at foretage et opkald efter nogen. GM stiger da ud af bilen igen og giver [klageren] kortet. [Klageren] kan mærke, at dette her er en rigtig dårlig og farlig situation og der kommer gående to kvinder forbi, som desværre ikke reagerer og går videre, selvom det er en voldsom situation. Der opstår noget tumult, hvorefter GM løber mod sin vogn og kører væk, og [klageren] kan konstatere, at hans Rolex-ur ligeledes er væk. [Klageren] er meget psykisk medtaget af røveriet, og har det rigtig dårligt."

Af politiets anmeldelsesrapport af 3/12 2023 fremgår bl.a.:

"Anmeldelsesdato/klokkeslæt. Politibetjent.
Søndag den 03. december 2023 kl. 15.45

Anm. måde: Tlf.

Sagens art: Tyveri i øvrigt

Gerningstidspunkt/-rum
Søndag den 03. december 2023 kl. 01.55
Søndag den 03. december 2023 kl. 02.15
…
Sagens genstand
[Klageren] prajede en taxa på vej hjem fra byen, fra …, men opdagede efter, at han satte sig ind, at det var en pirattaxa. Ved ankomst til [klagerens] adresse fik han stjålet et ur.

Koster: Rolex ur…

Vendt med … der var enig i oprettelse af tyveri, da der ikke var anvendt vold eller trussel om vold, selvom [klageren] følte sig bange og truet.

OV ej tilgængelig, … ingen brugelige aftryk. Ikke yderligere efterforskningsskridt."

Af politiets afhøringsrapport af 3/12 2023 fremgår bl.a.:

9. 103780

"Afhøring af [klageren]
…
Afhøringens resultat:
Afhørte forklarede indledningsvist, at han havde været udsat for, hvad han mente var røveri, idet han havde fået taget sit Rolex armbåndsur til en købspris på 62.200 kr.

Uret var et Rolex Oyster PerpetuaJ Datejust, model 126234... Det var et sølvfarvet metal ur med blå skive. Han havde kvittering, ur-boks mv. derhjemme.

Afhørte beskrev gerningsmanden som værende:
…
Forespurgt, benyttede A ikke handsker.

Afhørte havde været i byen med nogle venner, og ca. kl. 0155-0205 befandt han sig tæt ved …, hvor han ledte efter en taxa til at køre ham hjem til [adresse]. Han gik fra … og hen omkring …, da han fik øje på en bil komme kørende i sydvestlig retning imod …, som han syntes lignede en taxa.

Forespurgt, var afhørte beruset, og var nået til det tidspunkt på byturen, hvor han var træt og ikke havde lyst til mere. Han var dog ikke så fuld, at han ikke var bevidst og vidste hvad han foretog sig. Så han følte sig okay tilpas.

Han prajede bilen, som vendte om i krydset …, og stoppede ud for ham. Afhørte satte sig ind, og fortalte chaufføren, A, sin hjemmeadresse, og det var der han skulle hen. A satte i gang…

A spurgte igen afhørte om adressen og om han kunne finde den på afhørtes telefon. Det undrede afhørte, og det var her, at afhørte opdagede, at der ikke var noget taxameter, og at det slet ikke var en taxa, som han havde sat sig ind i, men i stedet måtte være en pirattaxa.

A kommenterede med det samme på afhørtes Rolex armbåndsur. Han sagde, at det så fedt ud, og han spurgte hvad det var for et. Afhørte blev med det samme utryg, og løj og sagde, at det blot var en billig kopi i håbet om, at A ville droppe sin interesse i det. Men A fortsatte, og spurgte bl.a. om han måtte prøve det, men A talte uden om og forsøgte at skjule uret under sit jakkeærme.

Afhørte huskede det som om, at A under hele turen på de ca. 10 minutter spurgte ind til uret.

Da de ankom til [adresse] og stoppede ud for afhørtes adresse, tog afhørte sit Visa betalingskort frem, men A sagde, at han ikke tog imod kort. Afhørte spurgte derfor om han kunne betale med mobile Pay, men det kunne A heller ikke tage imod, sagde han.

Afhørte følte sig utryg og steg roligt ud af bilen, og A steg også ud. A gik hen og stillede sig ved siden af afhørte og tog sin højre arm rundt om skulderen på afhørte.

Forespurgt, opstillede A en fjoget attitude og ville danse med afhørte. Han nærmest grinede nogle gange. Afhørte syntes overhovedet ikke det var morsomt, og han var meget bevidst om, at A på en eller anden måde ville forsøge at få uret fra afhørte ved den seance, som han havde gang i.

Afhørte forsøgte at træde væk fra A, men A fastholdt grebet omkring afhørtes højre skulder, så afhørte ikke kunne gå væk. A begyndte nu at tjatte med sine fødder imod afhørtes ben for at få

afhørte til at danse med. Afhørte følte det enormt ubehageligt, og han var godt klar over, at det hele handlede om at A forsøgte at distrahere ham for at få fat i uret.

Afhørte overvejede hele tiden sine muligheder i, at forsøge at gøre mere modstand eller at løbe, men han var bange for, at han ikke ville kunne nå, at sætte sin nøgle i opgangsdøren inden A ville indhente ham. Afhørte følte, at der hele tiden lå en usagt trussel om, at hvis han ikke efterkom As ønske om at få fat i uret, så ville han blive udsat for vold eller det der var værre.

Et par kvinde kom gående forbi, men de blandede sig ikke og gik blot videre til afhørtes store ærgrelse.

A slap på et tidspunkt grebet i afhørte og gik hen imod sin bil. A sagde imens til afhørte *'Vent lige bror, jeg ringer lige efter nogen'.* Afhørte kunne høre, at han ringede op og at han talte med nogen. A talte fremmesprog, muligvis arabisk.

Det var ikke afhørtes opfattelse, at A havde givet op eller var ved at køre. Men afhørte så sit snit til at tage sit ur af og gemme det i noget affald der lå ved nogle arbejdsskurvogne, der var opsat ved vejen.

Afhørte opfattede det der skete som om, at A nu var ved at ringe til andre personer, som skulle komme og hjælpe A med at få fat i uret.

Henne fra bilen viftede A nu med afhørtes Visakort, som han på en eller anden måde havde fået taget fra afhørte, uden afhørte havde opdaget det. Afhørte spurgte *'Vil du have dit kort, hvor er uret'?*

Derefter gik A hen til affaldet, og rodede rundt i det. Afhørte stod passiv lidt derfra og turde ikke gøre noget. Afhørte spurgte om han ikke bare kunne betale A, så han kunne få lov at gå.

A gik tilbage sin til bil og satte sig ind og kørte derfra. Da afhørte derefter kiggede i affaldet, hvor han havde lagt sit ur kunne han nu konstatere, at det var væk, og A altså måtte have taget det.

Forespurgt, truede A på intet tidspunkt med vold for at få uret, og han udsatte heller ikke afhørte for vold. Afhørte frygtede dog hele tiden, at det var det, der ville ske, hvis han havde forsøgt at gøre modstand eller flygte på nogen måde. Især fordi A havde holdt fast i ham uden for bilen, da han forsøgte at distrahere ham og fordi han ringede efter nogen.

Forespurgt var afhørte på gerningstidspunktet iført …

Forespurgt, beskrev afhørte ruten han var blevet kørt hjem af A, som værende...

Afhørte havde beskrevet As bil i den skriftlige anmeldelse. Han havde ikke bemærket registreringsnummeret, men tænkte, at der måske var overvågningskameraer på strækningen, som de havde kørt."

Af besigtigelsesrapport af 3/12 2023 fremgår bl.a.:

"Besigtigelsesrapport, forurettede, [klageren] ved afhøring den 3. december 2023 [ved politiet] ved efterforskningen.
Signalement: …
Sindstilstand: Rolig, og egnet til afhøring.
Skader: Intet at bemærke.
Spor: Intet at bemærke.
Spiritus: Intet at bemærke."

Af skadesanmeldelse af 7/12 2023 fremgår bl.a.:

"[Familiemedlem] ringer ind (har fuldmagt)

Hændelse: [Klageren] var ved … kl 02 om natten hvor at han sætter sig ind i en bil ([klageren] troede at det var en taxa). Det viste sig at være en pirat taxa. Tyven opdagede at hr ft havde et rolex ur som han havde interesse i. Tyven går ud af bilen og truer hr ft og til sidst giver han uret til tyven. Det er et Rolex Oyster Perpetual date just, hr ft gav 62.500 for uret. Politiet er blevet kontaktet. Det er hr ft [familiemedlem] som ringer ind grundet hr ft er meget påvirket af hele situationen.
…
Hr ft har certifikat, kvittering og tilhørerende på uret og det er meldt stjålet til rolex."

Af politiets undersøgelsessvar af 21/12 2023 fremgår bl.a.:

"**Ingen brugelige aftryk**
…
Spor- og effektliste
Visa betalingskort. Sikret fra forurettede"

Af politiets afgørelse af 14/1 2024 fremgår bl.a.:

"**Efterforskningen bliver standset**
Jeg har i dag besluttet at standse efterforskningen i anledning af den anmeldelse om Tyveri i øvrigt begået den 03/12-2023 kl. 01.55 til 03/12-2023 kl. 02.15 fra [adresse], som politiet modtog den 03/12-2023.

Det fremgår af sagen, at De er forurettet i sagen.

Begrundelse
Begrundelsen for min afgørelse er, at selv hvis efterforskningen fortsætter, vil det efter min vurdering ikke føre til, at jeg kan sigte nogen for noget strafbart.

Jeg har ved min afgørelse lagt vægt på, at efterforskningen i sagen, herunder gerningsstedsundersøgelsen, ikke har resulteret i spor, vidneforklaringer eller andre beviser, der kan identificere gerningsmanden.

Der ses ikke at være yderligere relevante efterforskningsmuligheder, der kan føre til identifikation af gerningsmanden. Sagen kan genoptages, hvis der kommer nye oplysninger af betydning for sagen."

13. 103780

Af selskabets telefonnotat af 16/5 2024 med klagerens familiemedlem fremgår bl.a.:

> "Mail skrevet til FT d. 160524, som han ikke svarede på – det blev oplyst retur til undertegnede, at mailbakken var fuld.
>
> Jeg fremsendte herefter en sms til FT om møde.
>
> Samme dag ringede [klagerens familiemedlem] til undertegnede, hvor hun gjorde opmærksom på, at hun havde fuldmagt, og at hun var... Det var et fysisk møde, som jeg ønskede.
>
> Hun oplyste, at de havde urkassen og de originale fysiske kvitteringer.
>
> Hun sagde, at jeg kun havde skrevet dokumentation og ikke original dokumentation.
>
> Hun oplyste samtidig, at hun arbejde med …, så hun gik meget op i detaljer.
>
> Jeg spurgte nu, hvordan det kunne være, at [klageren] ikke selv ringede, nu når jeg havde skrevet mail og sms til ham.
>
> Jeg oplyste, at jeg også kunne se, at det var hende, som havde haft al kontakten til Topdanmark og rykket for sagen.
>
> Jeg udtalte, at FT jo var en voksen mand.
>
> [Klagerens familiemedlem] sagde til dette, at det skulle jeg ikke forholde mig til – der fandtes jo advokater i denne verden…
>
> Jeg spurgte nu, om hun ikke ville svare på dette og hun sagde nu, at FT var blevet overfaldet i sagen og havde været udsat for et røveri, og har siden været utrolig rystet over episoden, og derfor havde de også holdt på i denne sag, som havde taget utrolig lang tid. Derfor havde hun valgt at gå ind i sagen og hun havde også været med ham nede på politistationen, da [klageren] var meget chokeret over det, som var sket.
>
> Herefter sagde [klagerens familiemedlem], at det skulle jeg egentlig heller ikke forholde mig til, og jeg oplyste, at det normalt var kunden selv, som vi talte med og derfor var det rart at få en forklaring på, hvorfor kunden ikke selv rettede henvendelse. [Klagerens familiemedlem] sagde, at der ikke var noget odiøst i, at det var hende, som talte FT's sag, nu når man havde mulighed for at få en fuldmagt til dette.
>
> [Klagerens familiemedlem] sagde, at hun følte, at jeg krænkede [klageren] en lille smule, når jeg spurgte om dette, og det syntes hun ikke var ok. Herefter sagde hun, at jeg gerne måtte spørge, men hun havde talt så mange gange med mine kolleger om sagen, så hun blev nok lidt kortluntet fordi de også havde ventet meget længe.
>
> Jeg oplyste nu til [klagerens familiemedlem], at min opgave var at indsamle så mange oplysninger som muligt og udfærdige en rapport, som herefter skulle videresendes til afgørelse.

[Klagerens familiemedlem] oplyste, at vi havde fået politirapporten. Det er også oplyst fra politiet, at der var foretaget anholdelser i lignende sager. Hun vidste ikke om der var sikret koster hos politiet.
…
Vi aftalte at holde møde onsdag d. 220524 kl. 0900 hos FT. [Klagerens familiemedlem] oplyste, at hun ville deltage i mødet."

Af selskabets afhøring af klageren af 22/5 2024 fremgår bl.a.:

"[Klagerens familiemedlem] var tilstede under afhøringen. Samtalen optaget på diktafon – FT informeret om dette. Gjort opmærksom på sagens forløb og mit arbejde i sagen. Oplyst, at politirapporten er modtaget og derfor var sagen trukket ud.

Vedr. hændelsen
Jeg oplyste til FT, at han gerne måtte fortælle, hvad han havde oplevet den omhandlende dag, og [klagerens familiemedlem] sagde, at hun troede, at jeg bare skulle stille spørgsmålene. Jeg sagde nu, at jeg gerne ville høre FT's forklaring med sine egne ord og nævnte nu, at han fortalte om hvad tid han tog i byen og hvem han var sammen og hvornår han tog hjem osv.

[Klagerens familiemedlem] sagde nu, at hun gerne ville knytte en kommentar og sagde, at den politirapport, som foreligger i sagen, den havde FT heller ikke set siden det sket tilbage i december og han havde heller ikke læst det, som han havde fortalt til rapporten, så jeg kunne sidde og forvente, at FT kunne huske tidspunktet mv.

Jeg sagde nu til FT, at jeg gerne ville have, at han bare fortalte, hvad han kunne huske fra den aften, så kunne jeg altid stille spørgsmål til dette.

FT fortalte, at han var ude og spise med nogle kammerater og at han gik hjem ved omkring 02- tiden og gik ved …, hvor han prajede en taxa og gik hen til taxaen, som kørte hen imod ham. Han kiggede ind i bilen og kunne se, at det var en taxa. FT hoppede ind på forsædet og de kørte herefter afsted. Chaufføren spurgte herefter FT om GPS – han spurgte om vejen hjem til FT's adresse. Det syntes FT var lidt mærkeligt, fordi der var jo GPS i en taxa og den taster de jo selv ind.

FT tog sin telefon frem og idet han tager den frem, er hans ærme på trøjen/blazeren nok faldet ned, og så fik han øje på FT's ur og spurgte ind til dette med det samme. FT tænkte, at det var noget lort. Og det stod så på fra [opsamlingssted til adresse], hvor FT boede.

Da de ankom til [adresse] blev chaufføren ved og tog fat i FT, da han ville have uret. Det stod på et stykke tid. Han var også i gang med at ringe til nogle andre – det kunne FT høre – og så vidste FT godt, hvad der kunne ske, enten eller. Så chaufføren tog uret og kørte sin vej. FT gik op i sin lejlighed. Det var det, som skete sagde FT.

Forespurgt, var det [kammerater], som FT var i byen med…

Forespurgt var de ude at spise på … kl. 20 og FT tog hjem kl. 02.

Forespurgt, hvor de var henne i perioden oplyste FT, at de startede på …, og tog herefter på … og herefter på …, hvorfra FT tog hjem. Så de havde været 3 steder.

Forespurgt hvor meget FT havde fået at drikke i løbet af aftenen – FT sagde, at han ikke havde fået specielt meget og forespurgt, om han var fuld på det tidspunkt, hvor han tog hjem, svarede FT med det samme, at han var træt og at han tog hjem fordi, han var træt og det havde været en lang aften.

Forespurgt på en skala fra 1-10, hvor 10 var meget fuld - hvor lå FT der og FT sagde, at det var svært at sige, han kunne godt mærke, at han havde drukket, men han var mest træt. FT mente, at han lå på 2-3 stykker på den skala. Han havde fået for meget til at køre bil.

FT havde fået 7-8 genstande. De andre blev i byen.

FT havde en blazerfrakke på og en langærmet indenunder og han tog ikke noget af tøjet af i taxaen. Da FT tog sin telefon frem, havde chaufføren kunne se uret, da ærmene røg længere op af armen – underarmen i lodret position.

Forespurgt vedr. FT lige havde oplyst, at han prajede en taxa og hvorledes FT kunne se, at det var en taxa eller hvad det var, som gjorde, at FT troede det var en taxa – FT sagde, at det var fordi han prajede en taxa, og at bilen så kom direkte mod ham, og når det var mørkt, så var det svært at se, om det var en taxa, [klagerens familiemedlem] indskød at det var svært at se, 'om der var lys på toppen', og det gentog FT, om der var lys på toppen.

Herefter kiggede FT ind i bilen og FT sagde ikke mere, men kom med et dybt suk og sagde 'jaaaa'. [Klagerens familiemedlem] sagde nu, 'at han stoppede jo' og umiddelbart efter sagde FT igen det samme som [familiemedlem] – 'han stoppede jo ind' og så kiggede FT ind, og manden i bilen sagde, 'hvor skal du hen' og så satte FT sig ind og sagde, at han skulle til [adresse].

Forespurgt om FT ikke så taxareklamer på siden af vognen og taxaskiltet – sagde FT, at 'det jo lignede en taxa' og jeg spurgte, hvorfor det lignede en taxa og FT sagde, at han jo kørte direkte hen mod FT og så kunne FT se på skiltet der….. Jeg spørger 'hvilket skilt' og FT siger, at han jo tænker, at der er et skilt på den – det er jo svært at se. Jeg spørger 'på taget' og FT sagde ja.

Jeg spurgte nu, om han så et skilt på taget og FT sagde nu, at han ikke så et skilt på taget. Han troede det var en taxa, men det var jo meget svært at se og han kørte direkte mod FT.

[Klagerens familiemedlem] spurgte nu, om jeg selv havde prøvet at gå ude om aftenen og selv lave den her test.

Jeg skulle til at sige noget, men [klagerens familiemedlem] sagde nu bestemt, at hun blev nødt til at afbryde mig, fordi jeg lige nu forsøgte at lege politibetjent. Jeg sagde nej og skulle til at sige noget, men [klagerens familiemedlem] fortsatte med at tale, og sagde, at FT havde givet klart udtryk for, at han steg ind i en vogn, som han tænker er en taxa. Jeg sagde nu til [klagerens familiemedlem], at det ikke var hende og jeg som skulle tale nu og [klagerens familiemedlem] sagde, at hun nu talte som talsmand for FT.

Jeg forsøgte nu at sige til [klagerens familiemedlem], at jeg også havde været i byen om aftenen og [klagerens familiemedlem] afbrød igen og sagde, at der lå en politirapport med præcis de samme ting, som han forklarede nu.

Jeg oplyste nu, at når jeg prajede en taxa på gaden, så kunne jeg godt se, at det var en taxa. Der er reklamer på bilen og skilt på taget. [Klagerens familiemedlem] talte nu om en pige, som også var gået ind i en pirattaxi og om hun kunne have set at det var en taxi når det var mørkt og det syntes hun, at jeg skulle prøve – det gentog hun og gentog igen situationen med en mørk aften, og at jeg skulle lade være med at tage dette smil på. [Klagerens familiemedlem] var tydeligt irriteret og sagde, at jeg syntes, at hun var latterlig. Hun nævnte også nu, at jeg skulle passe lidt på, for jeg havde også været meget uhøflig og krænkende i telefonen, da vi talte sammen vedr. møde.

Jeg oplyste, at så måtte hun klage over min opførsel og det ville hun højst sandsynligt også gøre.

Jeg fortsatte herefter henvendt til FT, og sagde, at han vedr. sin forklaring ikke havde kunnet se, at det var en taxa, som han havde prajet. Jeg oplyste nu, at han satte sig ind i taxaen og spurgte, om han satte sig ind på forsædet, og straks sagde [klagerens familiemedlem], at det havde han jo sagt og samtidig svarede FT, at han satte sig ind på forsædet.

Jeg sagde nu til [klagerens familiemedlem], at hun godt måtte lade være med at afbryde, da det var FT, som blev stillet spørgsmålene. Hun sagde nej og jeg gentog, at det var FT, som skulle svare på spørgsmålene.

Jeg spurgte nu, hvornår FT opdagede, at der ikke var tale om en taxa og FT sagde, at det svarede han på, da han havde sagt, at det var da chaufføren bad om adressen. Og det var lige, da FT havde sat sig ind i bilen.

[Klagerens familiemedlem] sagde nu, hvorfor jeg gik igennem spørgsmålene en gang til, men jeg havde ikke stillet FT disse spørgsmål – FT havde først fortalt om hændelsen og herefter stillede jeg spørgsmål omkring enkelte ting.

Jeg fortsatte og spurgte nu FT om han ikke havde tænkt på at stige ud af taxaen, da han blev opmærksom på, at det ikke var en rigtig taxa – det fandt han jo ud af med det samme, da han blev spurgt af chaufføren, hvor han skulle hen.

[Klagerens familiemedlem] sagde nu, at taxaen jo var begyndt at køre og det sagde FT så også lige bagefter.

Jeg opsummerede og sagde, at chaufføren begyndte at køre, da FT havde sat sig ind og først herefter spurgte han om adressen, og det bekræftede FT.

Forespurgt, om FT sagde noget til chaufføren, da han fandt ud af, at det ikke var en rigtig taxa – FT svarede ikke på spørgsmålet og jeg spurgte, om han sagde noget i retning til chaufføren, at han kunne se, at det ikke var en rigtig taxa og FT sagde nu, at han tastede sin adresse ind på sin telefon.

Med det samme, da FT tog sin telefon frem og hans ur var synligt, spurgte chaufføren ind til FT's ur.

Forespurgt, oplyste FT, at chaufføren sagde, at det var et fedt ur, som FT havde og så vidste FT godt, at det var noget lort og det gik op for ham, at nu sad han i en bil med en eller anden krimi-

nel. Derfra og FT sagde nu til mig, at det måske var svært for mig at sætte mig ind i, men bilen kørte og dørene var låst, og man vidste ikke, om chaufføren havde en kniv eller andet, så FT tænkte masser af tanker. Skal jeg hoppe ud af bilen mens den kører, skal jeg løbe fra bilen når den holder for rødt eller hvad skulle han gøre.

Det ender med, at de når frem til FT's bopæl og chaufføren vil have FT's ur.

Forespurgt parkerede han lige ud foran FT's opgang. FT vil nu betale chaufføren, for han vil bare gerne hjem og han skal ikke have FT's ur. FT sad stadig inde i bilen. FT får at vide af chaufføren, at han ikke kan betale med kort og han kunne heller ikke tage mod mobilepay, så det var FT's opfattelse, at chaufføren blev ved med at afvise betalingsmåder, fordi, han bare gerne ville have FT's ur.

Forespurgt nævnte chaufføren intet om at modtage kontanter. FT nævnte alt for chaufføren for at kunne betale.

Forespurgt, om chaufføren nævnte en pris, sagde FT nej.

Jeg opsummerede, at FT på et tidspunkt steg ud af bilen og det gjorde chaufføren også – dette bekræftede FT. Chaufføren gik hen til FT og stod nu meget tæt på FT og forsøgte at tage uret af FT's håndled – FT sagde, at han holdt rundt om FT og at han forsøgte at komme hen til FT's venstre arm, mens FT hele tiden forsøgte at stille sig med sin højre side mod FT.

Chaufføren blev ved med at forsøge at tage fat i uret og FT bekræftede, at han også lagde armen og FT's skulder. Da chaufføren finder ud af, at han ikke bare kan tage uret af FT's arm, så begyndte han at ringe til nogen.

Chaufføren gik ind i bilen og tog sin telefon og så ringede han til nogen. FT kunne høre, at der var nogen i røret.

Forespurgt skulle FT bruge nøgle for at komme ind i sin opgang.

Forespurgt om FT overvejede at låse sig ind i opgangen, da chaufføren satte sig ind i bilen for at tage sin telefon, bekræftede FT dette, men han vidste jo ikke om han havde en kniv. Jeg sagde, at chaufføren jo sad i bilen, men FT oplyste, at der var han ude af bilen igen. Chaufføren havde kun taget telefonen i bilen og havde ringet til nogen, mens han stod udenfor.

Jeg oplyste, at jeg havde fået opfattelsen af, at han satte sig ind i bilen og ringede til sine venner der, men han havde kun taget telefonen fra bilen og stod udenfor bilen, da han ringede.

Forespurgt hvornår FT så tog sit ur af og gemte det, oplyste FT, at det gjorde han, da chaufføren ringede til sine venner.

Forespurgt, hvor FT lagde uret, sagde FT, at der var et sted lige uden for lejligheden, hvor han tænkte, at han kunne lægge det.

[Klagerens familiemedlem] brød nu ind og sagde, at det var der, hvor der var byggemateriale og FT sagde nu, at der lå alt muligt byggeskrammel, da håndværkere var ved at renovere. Igen sagde

[klagerens familiemedlem], at der var en sofa og FT bekræftede, at det lå lige ude foran hans opgang.

Forespurgt hvor han gemte uret, sagde FT, at han prøvede at gemme det under det og jeg spurgte sofaen og FT sagde, under puderne.

Forespurgt om chaufføren så, at FT gemte uret, sagde FT, at det gik han stærkt ud fra, at han gjorde, da chaufføren ligesom gik derover….

Forespurgt, om FT så, at chaufføren gik over til sofaen, bekræftede FT dette. Forespurgt om FT så, at han rodede rundt i materialet og om han så, at chaufføren tog uret, svarede FT ja, fordi uret var der jo heller ikke, da FT efterfølgende gik tilbage for at se efter det -FT vidste jo godt, hvor han havde lagt det.

Chaufføren kørte fra stedet efter, at han havde fundet uret i sofaen.

FT havde ikke set registreringsnummeret på bilen. FT havde beskrevet manden for politiet dagen efter.

Jeg opsummerede og sagde, at FT efterfølgende låste sig ind og gik op i lejligheden og jeg spurgte, om FT overvejede at ringe til politiet på dette tidspunkt.

FT sagde nej, han var fuldstændig knust, smadret og lagde sig til at sove. Da han vågner næste morgen fortalte han det til sin kæreste, som lå ved siden af ham. FT sagde til hende, at han var blevet røvet og at han havde fået taget sit ur. Kæresten kontaktede nu [klagerens familiemedlem], og så gik de i gang med at skrive rapporten.

FT henviste formentlig til den anmeldelse, som er udfærdiget til politiet og fremsendt til Topdanmark.

Forespurgt, om FT havde gennemlæst sin forklaring til politiet, sagde [klagerens familiemedlem] nej, de havde ikke fået den endnu.

Det fremgik af rapporten, at FT ønskede at gennemlæse rapporten.

FT og [familiemedlem] oplyste, at rapporten ikke blev skrevet med det samme, men at betjenten skrev notater.

Forespurgt om FT vidste, hvordan det kunne være, at chaufføren lige pludselig havde FT's visakort i hånden og om FT havde givet chaufføren visakortet, sagde FT, at chaufføren havde taget kortet fra ham uden at FT havde opdaget det. FT tænkte også hvor han havde fået det fra. Forespurgt afleverede chaufføren visakortet til FT efter at han havde fundet uret. FT mente, at visakortet nok var blevet scannet. Kortet var efterfølgende blevet scannet.

[Klagerens familiemedlem] sagde nu vedrørende det med nøglen til opgangen og de overvejelse som FT havde gjort sig – kunne man nå at låse op til opgangen inden man måske fik en kniv i ryggen, det vidste man jo ikke – kan man nå det eller har han måske en pistol.

Jeg oplyste nu, at i stedet for at gemme uret, kunne FT så måske have løbet hen til opgangen og låst sig ind, mens chaufføren talte med sine venner.

[Klagerens familiemedlem] sagde nu, at det var jo nemt sige bagefter, hvorfor gjorde man ikke det og det, men når man står i situationen og er bange, så fryser man. Hun oplyste selv nu, at hun var ved at blive overfaldet, mens hun cyklede, men hun frøs og gjorde ikke noget.

Affaldet lå lige til højre for opgangen lige ude på vejen, hvor der var afmærkning.

Forespurgt havde chaufføren kun truet med at ringe til sine venner – han havde ikke truet på andre måder. Han havde talt arabisk med sine venner.

Jeg læste nu op af politirapporten på side 4, afsnit 3-8, og sagde, at FT havde oplyst tidligere, at han kunne se, at chaufføren havde uret i hånden efter han havde ledt efter det i affaldet/ sofaen.

FT sagde nu, at han mente, at der var noget, som glimtede i chaufførens hånd og uret var væk efterfølgende.

FT mente, at politibetjenten havde kigget overvågning igennem den rute, som var kørt.

[Klagerens familiemedlem] oplyste, at der var blevet anholdt nogle personer, som havde været indblandet i disse pirattaxier, og at hun havde fået en mail fra politiet omkring dette. [Klagerens familiemedlem] ville videresende denne mail til min mail.

Dette for at høre nærmere omkring evt. koster sikret af politiet.

FT blev forespurgt, om han havde foto af uret og evt. hvor han havde det på. FT oplyste, at han havde foto af uret, og at han ville fremsende til min mail.

FT fremviste nu urkasse, kvittering fra …, samt certifikat. Disse udleveret til undertegnede – efterfølgende skrevet mail om, at jeg havde sikret det til sagen. Der lå 2 led i urkassen.

Det var FT selv, som havde købt uret.

FT kunne godt mærke, at han stadig var mærket af episoden, når nu vi talte om det.

Ingen resultater vedr. overvågning eller dna – FT's tøj er undersøgt samt visakortet jf. politirapporten.

Fotos optaget af urkasse, certifikat og kvittering."

Af statsadvokatens afgørelse af 20/11 2024 fremgår bl.a.:

"**Afgørelse i sagen, hvor du har klaget over politiets afgørelse**
[Politi] besluttede den 14. januar 2024 at standse efterforskningen i sagen, hvor dit Rolex ur blev stjålet den 3. december 2023 i tidsrummet ca. kl. 01.55 til 02.15 ud for [adresse]. [Politi] har subsumeret (vurderet), at der var tale om tyveri efter straffelovens § 276.

20. 103780

[Klagerens repræsentant] har den 1. oktober 2024 på dine vegne klaget over afgørelsen. [Klagerens repræsentant] har gjort gældende, at forholdet rettelig bør kategoriseres som et røveriforhold efter straffelovens § 288. Som vi forstår klagen, klages der alene over subsumeringen af, at der var tale om tyveri i stedet for røveri, og ikke over beslutningen om at indstille efterforskningen.

Klagefristen over politiets afgørelse udløb den 12. februar 2024. [Klagerens repræsentant] har imidlertid anført i klagen, at baggrunden for fristoverskridelsen er, at I først blev bekendt med det forhold, I ønsker at påklage, da I fandt ud af, at politiets kategorisering af forholdet havde betydning for dit forsikringskrav. Vi har efter en helt konkret vurdering af sagens omstændigheder valgt at realitetsbehandle din klage på trods af klagefristoverskridelsen.

Statsadvokaten er enig i [politis] afgørelse om at standse efterforskningen i sagen. Vi vurderer imidlertid, at forholdet rettelig bør subsumeres som et røveriforhold.

Vi vil gerne forklare baggrunden for vores beslutning.

Baggrunden for vores beslutning
Du har forklaret politiet, at du tog - hvad der lignede - en taxa fra omkring … til dit hjem på [adresse]. Undervejs på turen blev du opmærksom på, at det var en pirattaxa. Chaufføren kommenterede gentagne gange på dit Rolex ur, mens I kørte, og spurgte bl.a., om han måtte prøve det. Du forsøgte at skjule det og tale uden om samt at fortælle, at det var en kopi. Da I ankom til din adresse, kunne chaufføren hverken tage imod betaling på kort eller mobilepay. Du følte dig utryg og steg ud af bilen. Chaufføren steg også ud og lagde sin højre arm om skulderen på dig. Han ville danse med dig, og du var overbevist om, at han prøvede at tage uret fra dig. Du prøvede at træde væk, men han fastholdt grebet om din højre skulder. Han begyndte at tjatte til dine ben, og situationen var enormt ubehagelig for dig, idet du var klar over, at han forsøgte at distrahere dig for at tage uret. Du turde ikke at gøre mere modstand eller forsøge at flygte, idet der lå en usagt trussel om vold i chaufførens adfærd. På et tidspunkt gik han tilbage til bilen, og havde nu fået fat i dit Visakort. Han ringede til nogen, som han talte et fremmedsprog med. I den forbindelse lagde du uret i noget affald for at skjule det. Chaufføren sagde, 'vil du have dit kort, hvor er uret?', hvorefter han gik hen til affaldet og rodede rundt i det. Han kørte herefter væk fra stedet uden at modtage betaling. Du konstaterede derefter, at han havde fundet uret og taget det.

Efter en samlet vurdering af det beskrevne hændelsesforløb, er det vores vurdering, at forholdet må anses for omfattet af straffelovens § 288, stk. 1, om røveri. Vi har herved især lagt vægt på, *at* der var tale om en pirattaxa, *at* gerningspersonen fastholdt dig om skuldrene, *at* han tog dit Visakort fra dig, og *at* han ringede til nogen og talte et fremmedsprog med, hvorefter han igen steg ud af bilen og spurgte efter uret. Selvom gerningspersonen ikke fremsatte en udtrykkelig trussel om vold, finder vi således, at der lå en sådan underliggende trussel om vold i gerningspersonens adfærd, at forholdet under de nævnte omstændigheder må anses for at være et røveri.

Vi vurderer imidlertid, at selv hvis efterforskningen fortsætter, vil det ikke føre til, at gerningsmanden kan identificeres og sigtes i sagen, idet efterforskningsmulighederne må anses for at være udtømte. Som ovenfor nævnt, har vi også forstået din klage således, at du ikke klager herover.

På den baggrund fortsætter efterforskningen ikke, selvom vi er enige med dig i, at forholdet, som du har beskrevet det, var et røveri.

…
Overblik over anklagemyndighedens behandling af din klage
• Den 14. januar 2024 besluttede [politi] at standse efterforskningen.
• [Klagerens repræsentant] har på dine vegne klaget over afgørelsen den 1. oktober 2024.
• Politiet har den 11. november 2024 afgivet en udtalelse.

Dette er lovgrundlaget
• Sagen handler om straffelovens § 288 (røveri).
• Vi har afgjort sagen efter reglerne i retsplejelovens § 749, stk. 2, der handler om, at der ikke er grundlag for at fortsætte efterforskningen, og retsplejelovens § 101, stk. 2, der handler om, at statsadvokaterne behandler klager over politiets afgørelser."

Af klagerens repræsentants e-mail af 9/12 2024 fremgår bl.a.:

"På vegne af [klageren] hermed den i mail af den 10. oktober 2024 varslede klage over Topdanmarks afgørelse af den 10. juli 2024.

Ad. Politirapporten
For så vidt angår [klagerens] kontakt til politiet, forstår vi Topdanmarks udlægning af de faktiske omstændigheder således, at [klageren] ikke har reageret hurtigt nok.

Det bestrides at [klageren] først anmeldte hændelsen til politiet den 3. december 2023 kl. 15.45, idet [klageren] anmeldte hændelsen til politiet i mail af den 3. december 2023 kl. 13.55. Ifølge anmeldelsesrapporten hos [politi] anmeldte [klageren] således røveriet til politiet under tolv timer efter røveriet.

Kopi af mail af den 3. december 2023 kl. 13.55 fra [klageren] til [politi] fremlægges som klagens **Bilag A**.

Henset til at røveriet skete midt om natten, [klagerens] psykiske tilstand og alene det forhold, at [klageren] anmeldte røveriet ikke senere end 12 timer efter, at det var sket, gøres det gældende, at [klageren] har reageret indenfor en tidsramme af, hvad der kan forventes af et offer i en røverisag.

Ad. Forkert subsumption af de faktiske omstændigheder
Som klagens **Bilag B** fremlægges brev fra Statsadvokaten til [klageren] af den 20. november 2024, hvoraf det fremgår, at Statsadvokaten har truffet afgørelse om, at der i politirapporten af den 3. december 2023 er foretaget en forkert subsumption af de faktiske omstændigheder, som [klageren] afgav forklaring om til [politi] den 3. december 2023.

Som det fremgår af Statsadvokatens afgørelse, har Statsadvokaten vurderet, at det af [klageren] forklarede og faktiske hændelsesforløb, utvivlsomt må anses for omfattet af straffelovens § 288, stk. 1, om røveri.

Det bemærkes, at Statsadvokaten i den forbindelse fremhæver, at selvom gerningspersonen ikke fremsatte en udtrykkelig trussel om vold mod [klageren], vurderer Statsadvokaten, at der lå en sådan underliggende trussel om vold i gerningspersonens adfærd, at forholdet under de nævnte omstændigheder må anses for at være et røveri.

På baggrund af ovenstående gøres det derfor gældende, at [klageren] den 2. december 2023 var udsat for et røveri, hvorfor den anmeldte skade er dækningsberettiget i henhold til de mellem Topdanmark og [klageren] aftalte forsikringsvilkår.

Endvidere gøres det gældende, at der ikke er afgivet urigtige oplysninger overfor Topdanmark, hvorfor [klageren] ikke har misligholdt forsikringsforholdet til Topdanmark, og Topdanmark derfor har opsagt forsikringsforholdet uden hjemmel i parternes aftale.

Ad. Pirattaxa

Et andet forhold som Topdanmark tilsyneladende har tillagt afgørende betydning i sin behandling af forsikringssagen, er spørgsmålet om, hvorvidt [klageren] var klar over, at det var en pirattaxa, som [klageren] steg ind i den 3. december 2023.

Indledningsvis bemærkes det at det ikke er ulovligt at være passager i en pirattaxa.

Helt overordnet gøres det gældende, at [klagerens] viden eller ikke-viden om, hvorvidt der var tale om en pirattaxa er sagen uvedkommende. Uanset om [klageren] i sin forklaring til Topdanmark – vel at mærke et halvt år efter hændelsen – kan huske om [klageren] har set et taxaskilt på pirattaxaen eller ej, ændrer det ikke på det faktum, at [klageren] blev udsat for et røveri, som i princippet også kunne være sket, hvis der havde været tale om en almindelig taxa.

Endvidere gøres det gældende, at uanset at kørsel med pirattaxa ikke er anbefalelsesværdigt, er der intet i den her sag, som tilsiger, at [klageren] ved - i beruset tilstand en mørk december nat - satte sig ind i en pirattaxa, har udvist en sådan grad af uagtsomhed, at det skal tillægges afgørende betydning i vurderingen af om den anmeldte skade er dækningsberettiget eller ej.

Såfremt Topdanmark fastholder, at forholdet omkring pirattaxaen skal tillægges afgørende betydning i vurderingen af, om den anmeldte skade er dækningsberettiget opfordres Topdanmark til - med udgangspunkt i de aftalte forsikringsbetingelser - at dokumentere og redegøre herfor.

Ad. [klagerens] ageren

I Topdanmarks afgørelse er der lagt afgørende vægt på [klagerens] ageren under røveriet den 2. december 2023 - eller efter Topdanmarks opfattelse mangel på samme.

Et uomtvisteligt faktum er, at ingen reagerer ens i tilfælde af en traumatisk oplevelse – fx et røveri. Nogle handler hurtigt og instinktivt – måske prøver de at flygte, råber om hjælp eller griber ind. Andre oplever, at de bliver handlingslammede og ikke kan bevæge sig eller tænke klart. Det afgørende er, at der er ikke nogen 'rigtig' eller 'forkert' måde at reagere på - af den simple årsag, at det er umuligt at forudse, hvordan man vil reagere.

Det er korrekt, at [klageren] ikke forsøgte at flygte, låse sig ind i opgangen, tage et billede af bilen, søge hjælp hos forbipasserende, inddrage sin kæreste, eller ringe til politiet som det første. Det var der en god grund til - [klageren] var i chok og blev så bange, at han reagerede ved at 'fryse' - og det er faktisk ok, og bør aldrig blive en afgørende faktor i en sag som denne, hvor en ung mand ud af det blå bliver udsat for et røveri.

Såfremt Topdanmark fastholder, at det forhold at [klageren] under røveriet var handlingslammet, skal tillægges betydning for, hvorvidt den anmeldte skade er dækningsberettiget, opfodres Topdanmark til at fremlægge dokumentation for, at Topdanmarks dækning af den anmeldte skade, udover kravet om politianmeldelse er betinget af en handlepligt i det omfang, som Topdanmark tilsyneladende har lagt til grund for sin behandling af den af [klageren] anmeldte skade.

Ad. Møde mellem Topdanmark og [klageren]

Et andet forhold som Topdanmark har tillagt afgørende betydning i sin behandling af forsikringssagen, er [klagerens] [familiemedlems] involvering - hvilket man kun kan stille sig undrende overfor.

Udover at være [klagerens] [familiemedlem], var [klagerens] [familiemedlem] ikke tilstede under røveriet, hvorfor [klagerens] [familiemedlems] bidrag objektivt set, hverken kan eller bør tillægges betydning i vurderingen af, hvorvidt [klageren] har krav på, at få dækket sin skade.

I perioden efter røveriet var [klageren] i en sårbar situation, idet [klageren] som følge af sit trauma havde søvnproblemer og mindre angstanfald. Som følge heraf var [klageren] udfordret i en sådan grad, at [klageren] ikke havde mentalt eller fysisk overskud til at håndtere den verserende politi- og forsikringssag, hvorfor [klagerens] [familiemedlem], som det mest naturlige hjalp og støttede [klageren].

Det bemærkes at [klageren] her et år efter røveriet i perioder plages af angst og har svært ved at indgå i sociale sammenhænge med andre mennesker, hvilket desværre også har haft konsekvenser for [klagerens] arbejde som …

Det er bestrides, at [klageren] ikke har været samarbejdsvillig i relation til Topdanmarks behandling af forsikringssagen. Henset til [klagerens] helbredsmæssige udfordringer i perioden efter røveriet og de nuværende senfølger gøres det gældende, at [klageren] har været til rådighed for Topdanmarks i det omfang [klagerens] fysiske og psykiske mén har gjort det muligt.

I den sammenhæng bemærkes det, at Topdanmark modtager [klagerens] anmeldelse den 7. december 2023, og først i maj 2024 får taget skridt til at mødes med [klageren] med henblik på en uddybende forklaring.

Det forhold at Topdanmark først 6 måneder efter [klagerens] anmeldelse vælger at tage et så afgørende sagsskridt i sine undersøgelser, hvilket utvivlsomt har haft negativ betydning for detaljeringsgrad og kronologi i [klagerens] forklaringer, bør alene af den grund ikke komme [klageren] til skade.

Sammenfatning

Sammenfattende og på baggrund af ovenstående forhold, herunder særligt Statsadvokatens vurdering af, at [klageren] utvivlsomt har været udsat for et røveri, at [klageren] under røveriet var handlingslammet på grund af en choktilstand, at [klageren] stadigvæk er påvirket af røveriet, samt den tidsmæssige forskydning i henholdsvis politiets afhøring af [klageren] og Topdanmarks samtale med [klageren], gøres det gældende at det derved er dokumenteret og tillige sandsynliggjort, at [klageren] har været udsat for en forsikringsbegivenhed, som er dækningsberettiget i overensstemmelse med de mellem parterne aftalte forsikringsbetingelser."

24. 103780

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

> "**17 Dækningsskema**
> …
> **A Forsikringen omfatter**
> **4. Simpelt tyveri**
> Tyveri uden for bygning eller fra bygning, lokale eller godkendt container, der ikke var forsvarligt låst.
> …
> **B Forsikringen dækker ikke**
> 1. Glemte, forlagte eller mistede ting
> …
> F. Guld, sølv og smykker mv.
> Mønt- og frimærkesamlingen. Smykker, ædelstene, rav og perler. Ting af guld, sølv eller platin. Ure, hvor guld, sølv, platin, perler eller ædelstene indgår som bestanddel, uanset at ure også er nævnt i pkt. D.
> …
> **Forsikringen dækker direkte skade som følge af**
> **6. Røveri, overfald og ran**
> 1. Røveri, dvs. tyveri, hvor tyven bruger vold eller truer med straks at bruge vold mod dig
> 2. Overfald, dvs. tyveri og andre skader på ting som følge af overfald på dig
> 3. Ran, dvs. tyveri af ting, som du har på dig, eller som er i din umiddelbare nærhed. Tyveriet skal ske åbenlyst og bemærkes af dig eller en anden i det øjeblik, det sker."

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte, at han den 3/12 2023 fik stjålet sit Rolex ur, da han kørte med en pirattaxa hjem fra en bytur. Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at uret ikke er blevet stjålet ved en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Klageren ønsker erstatning for uret.

Selskabet har anført, at der er usikkerhed om, hvornår og hvordan klageren har mistet sit ur. Det kan ikke udelukkes, at uret kan være tabt, glemt eller mistet, eller at der kan være tale om et simpelt tyveri. Selskabet har anført, at klageren ikke har sandsynliggjort, at der er sket overfald, røveri eller ran. Selskabet har anført, at der er divergerende forklaringer i sagen. Klagerens familiemedlem har forklaret noget andet til selskabet ved skadesanmeldelsen, end hvad klageren har forklaret til politiet. Selskabet undrer sig over, at klageren ikke så chaufføren være i besiddelse af uret, at klageren tog en pirattaxa, at der ikke er vidner og videoovervågning, at klageren ikke løb væk, da chaufføren talte i telefon, og at klageren først anmeldte forholdet til politiet 13,5 timer senere. Selskabet har anført, at "klager bor sammen med sin kæreste, og i

stedet for at kontakte politiet eller vække sin kæreste og fortælle om hændelsen, så gik klager blot i seng og sov. Såfremt man i situationen havde følt sig truet eller på anden måde ramt, ville det efter selskabets overbevisning være nærliggende at kontakte politiet med det samme – også henset til politiets mulighed for at eftersætte/spore gerningsmanden". Det ændrer ikke selskabets vurdering, at politiet efterfølgende har ændret sagens status fra tyveri til røveri.

Klageren har anført, at han var udsat for et røveri, idet det alene er nok, at han følte sig truet i situationen. Det er korrekt, at han "ikke forsøgte at flygte, låse sig ind i opgangen, tage et billede af bilen, søge hjælp hos forbipasserende, inddrage sin kæreste, eller ringe til politiet som det første. Det var der en god grund til - [klageren] var i chok og blev så bange, at han reagerede ved at 'fryse'". Klageren har efter røveriet haft søvnproblemer, mindre angstanfald og manglende mentalt og fysisk overskud til at håndtere politi- og forsikringssagen. Klageren har anført, at anmeldelsen til politiet retteligt skete 12 timer senere, og at han har reageret inden for en tidsramme af, hvad der kan forventes af et offer i en røverisag. Det er sagen uvedkommende, at der var tale om en pirattaxa, idet røveriet også kunne være sket, hvis det havde været en almindelig taxa, og selskabets argument om manglende overvågning forekommer besynderligt, idet røveriet skete midt om natten i december måned uden for indre by. Klageren har anført, at Statsadvokaten har fremhævet, at "selvom gerningspersonen ikke fremsatte en udtrykkelig trussel om vold mod [klageren], vurderer Statsadvokaten, at der lå en sådan underliggende trussel om vold i gerningspersonens adfærd, at forholdet under de nævnte omstændigheder må anses for at være et røveri".

Det fremgår af e-mail af 3/12 2023 kl. 13.55 til politiet, at "Efter telefonsamtale med en kollega hos [politi], er jeg blevet rådgivet til at sende en mail med en anmeldelse samt beskrivelse af røveri i nat på vegne af: Forurettede: [klageren]... [Klageren] sætter sig ind i vognen, som foretager en U-vending og kører dermed i østlig retning af …, som er hjemmeadressen. [Klageren] bliver bedt om at finde adressen på sin telefon (som han gør) og finder dermed ud af at dette er en pirat taxa, idet der ikke er GPS m.m. til rådighed i bilen. Straks efter at [klageren] har fundet adressen frem, spørger GM efter [klagerens] ur, som sidder på venstre håndled (Rolex ur). [Klageren] bliver urolig og lyver ved at sige at det er et billigt ur, men GM bliver insisterende og

bliver ved med at kommenterer på uret. Dernæst begynder GM også, at nævne, at han vil låne [klagerens] jakke, som er en [mærke]. Dette fortsætter under hele turen, og [klageren] tænker et par gange, om han skal hoppe ud af en kørende bil. Da vognen ankommer til [adresse], vil GM have betaling for turen, hvilket [klageren] tænker er OK. GM kan dog ikke modtage betaling med kort pga. manglende terminal i bilen, så tilbyder [klageren] MobilePay, men GM fortæller, han ikke kan modtage penge, da hans MobilePay grænse er nået max. [Klageren] stiger ud af bilen, fordi han samtidig er meget bange, og forsøger at gemme sit Rolex ur i frygt ude på gaden. [Klageren] fornemmer, at GM er specifikt ude efter uret og ikke kan komme ud af situationen, hvorfor han forsøger at gemme uret i en stor affaldsdynge ved vejen med bl.a. en sofa i. Der opstår nu situationer, hvor GM er ude og inde af bilen to gange, og han har fat i [klageren] hver gang. [Klageren] må vriste sig fri flere gange, da chaufføren er verbalt truende, korporlig og intimiderende (et meget langt psykisk overgreb under hele køreturen). GM sætter sig endnu engang ind i bilen og råber til [klageren], at han har [klagerens] kreditkort, som han har frataget ham, uden at [klageren] har opdaget dette. [Klageren] går hen mod GM for at få det, hvor GM sidder i bilen og i færd med at foretage et opkald efter nogen. GM stiger da ud af bilen igen og giver [klageren] kortet. [Klageren] kan mærke, at dette her er en rigtig dårlig og farlig situation og der kommer gående to kvinder forbi, som desværre ikke reagerer og går videre, selvom det er en voldsom situation. Der opstår noget tumult, hvorefter GM løber mod sin vogn og kører væk, og [klageren] kan konstatere, at hans Rolex-ur ligeledes er væk. [Klageren] er meget psykisk medtaget af røveriet, og har det rigtig dårligt."

Det fremgår af politiets anmeldelsesrapport af 3/12 2023, at gerningstidspunktet er "Søndag den 03. december 2023 kl. 01.55. Søndag den 03. december 2023 kl. 02.15... Vendt med … der var enig i oprettelse af tyveri, da der ikke var anvendt vold eller trussel om vold, selvom [klageren] følte sig bange og truet".

Det fremgår af politiets afhøringsrapport af klageren af 3/12 2023, at "Afhørte satte sig ind, og fortalte chaufføren, A, sin hjemmeadresse… A spurgte igen afhørte om adressen og om han kunne finde den på afhørtes telefon. Det undrede afhørte, og det var her, at afhørte opdagede, at der ikke var noget taxameter, og at det slet ikke var en taxa, som han havde sat sig ind i, men

i stedet måtte være en pirattaxa. A kommenterede med det samme på afhørtes Rolex armbåndsur. Han sagde, at det så fedt ud, og han spurgte hvad det var for et. Afhørte blev med det samme utryg, og løj og sagde, at det blot var en billig kopi i håbet om, at A ville droppe sin interesse i det. Men A fortsatte, og spurgte bl.a. om han måtte prøve det, men A talte uden om og forsøgte at skjule uret under sit jakkeærme. Afhørte huskede det som om, at A under hele turen på de ca. 10 minutter spurgte ind til uret. Da de ankom til [adresse] og stoppede ud for afhørtes adresse, tog afhørte sit Visa betalingskort frem, men A sagde, at han ikke tog imod kort. Afhørte spurgte derfor om han kunne betale med mobile Pay, men det kunne A heller ikke tage imod, sagde han. Afhørte følte sig utryg og steg roligt ud af bilen, og A steg også ud. A gik hen og stillede sig ved siden af afhørte og tog sin højre arm rundt om skulderen på afhørte. Forespurgt, opstillede A en fjoget attitude og ville danse med afhørte. Han nærmest grinede nogle gange. Afhørte syntes overhovedet ikke det var morsomt, og han var meget bevidst om, at A på en eller anden måde ville forsøge at få uret fra afhørte ved den seance, som han havde gang i. Afhørte forsøgte at træde væk fra A, men A fastholdt grebet omkring afhørtes højre skulder, så afhørte ikke kunne gå væk. A begyndte nu at tjatte med sine fødder imod afhørtes ben for at få afhørte til at danse med. Afhørte følte det enormt ubehageligt, og han var godt klar over, at det hele handlede om at A forsøgte at distrahere ham for at få fat i uret. Afhørte overvejede hele tiden sine muligheder i, at forsøge at gøre mere modstand eller at løbe, men han var bange for, at han ikke ville kunne nå, at sætte sin nøgle i opgangsdøren inden A ville indhente ham. Afhørte følte, at der hele tiden lå en usagt trussel om, at hvis han ikke efterkom As ønske om at få fat i uret, så ville han blive udsat for vold eller det der var værre. Et par kvinde kom gående forbi, men de blandede sig ikke og gik blot videre til afhørtes store ærgrelse. A slap på et tidspunkt grebet i afhørte og gik hen imod sin bil. A sagde imens til afhørte 'Vent lige bror, jeg ringer lige efter nogen'. Afhørte kunne høre, at han ringede op og at han talte med nogen. A talte fremmesprog, muligvis arabisk. Det var ikke afhørtes opfattelse, at A havde givet op eller var ved at køre. Men afhørte så sit snit til at tage sit ur af og gemme det i noget affald der lå ved nogle arbejdsskurvogne, der var opsat ved vejen. Afhørte opfattede det der skete som om, at A nu var ved at ringe til andre personer, som skulle komme og hjælpe A med at få fat i uret. Henne fra bilen viftede A nu med afhørtes Visakort, som han på en eller anden måde havde fået taget fra afhørte, uden afhørte havde opdaget det. Afhørte spurgte 'Vil du have dit kort, hvor er

uret'? Derefter gik A hen til affaldet, og rodede rundt i det. Afhørte stod passiv lidt derfra og turde ikke gøre noget. Afhørte spurgte om han ikke bare kunne betale A, så han kunne få lov at gå. A gik tilbage sin til bil og satte sig ind og kørte derfra. Da afhørte derefter kiggede i affaldet, hvor han havde lagt sit ur kunne han nu konstatere, at det var væk, og A altså måtte have taget det. Forespurgt, truede A på intet tidspunkt med vold for at få uret, og han udsatte heller ikke afhørte for vold. Afhørte frygtede dog hele tiden, at det var det, der ville ske, hvis han havde forsøgt at gøre modstand eller flygte på nogen måde. Især fordi A havde holdt fast i ham uden for bilen, da han forsøgte at distrahere ham og fordi han ringede efter nogen".

Det fremgår af besigtigelsesrapport af klageren af 3/12 2023, at "Skader: Intet at bemærke. Spor: Intet at bemærke".

Det fremgår af skadesanmeldelse af 7/12 2023, at "[Familiemedlem] ringer ind (har fuldmagt). Hændelse: [Klageren] var ved … kl 02 om natten hvor at han sætter sig ind i en bil ([klageren] troede at det var en taxa). Det viste sig at være en pirat taxa. Tyven opdagede at hr ft havde et rolex ur som han havde interesse i. Tyven går ud af bilen og truer hr ft og til sidst giver han uret til tyven".

Det fremgår af selskabets afhøring af klageren af 22/5 2024, at "han prajede en taxa og gik hen til taxaen, som kørte hen imod ham. Han kiggede ind i bilen og kunne se, at det var en taxa. FT hoppede ind på forsædet og de kørte herefter afsted. Chaufføren spurgte herefter FT om GPS – han spurgte om vejen hjem til FT's adresse. Det syntes FT var lidt mærkeligt, fordi der var jo GPS i en taxa og den taster de jo selv ind. FT tog sin telefon frem og idet han tager den frem, er hans ærme på trøjen/blazeren nok faldet ned, og så fik han øje på FT's ur og spurgte ind til dette med det samme. FT tænkte, at det var noget lort. Og det stod så på fra [opsamlingssted til adresse], hvor FT boede. Da de ankom til [adresse] blev chaufføren ved og tog fat i FT, da han ville have uret. Det stod på et stykke tid. Han var også i gang med at ringe til nogle andre – det kunne FT høre – og så vidste FT godt, hvad der kunne ske, enten eller. Så chaufføren tog uret og kørte sin vej. FT gik op i sin lejlighed. Det var det, som skete sagde FT... Forespurgt på en skala fra 1-10, hvor 10 var meget fuld - hvor lå FT der og FT sagde, at det var svært at sige, han kunne

godt mærke, at han havde drukket, men han var mest træt. FT mente, at han lå på 2-3 stykker på den skala. Han havde fået for meget til at køre bil. FT havde fået 7-8 genstande. De andre blev i byen. FT havde en blazerfrakke på og en langærmet indenunder og han tog ikke noget af tøjet af i taxaen. Da FT tog sin telefon frem, havde chaufføren kunne se uret, da ærmene røg længere op af armen – underarmen i lodret position. Forespurgt vedr. FT lige havde oplyst, at han prajede en taxa og hvorledes FT kunne se, at det var en taxa eller hvad det var, som gjorde, at FT troede det var en taxa – FT sagde, at det var fordi han prajede en taxa, og at bilen så kom direkte mod ham, og når det var mørkt, så var det svært at se, om det var en taxa, [klagerens familiemedlem] indskød at det var svært at se, 'om der var lys på toppen', og det gentog FT, om der var lys på toppen... Med det samme, da FT tog sin telefon frem og hans ur var synligt, spurgte chaufføren ind til FT's ur. Forespurgt, oplyste FT, at chaufføren sagde, at det var et fedt ur, som FT havde og så vidste FT godt, at det var noget lort og det gik op for ham, at nu sad han i en bil med en eller anden kriminel. Derfra og FT sagde nu til mig, at det måske var svært for mig at sætte mig ind i, men bilen kørte og dørene var låst, og man vidste ikke, om chaufføren havde en kniv eller andet, så FT tænkte masser af tanker. Skal jeg hoppe ud af bilen mens den kører, skal jeg løbe fra bilen når den holder for rødt eller hvad skulle han gøre… Forespurgt parkerede han lige ud foran FT's opgang. FT vil nu betale chaufføren, for han vil bare gerne hjem og han skal ikke have FT's ur. FT sad stadig inde i bilen. FT får at vide af chaufføren, at han ikke kan betale med kort og han kunne heller ikke tage mod mobilepay, så det var FT's opfattelse, at chaufføren blev ved med at afvise betalingsmåder, fordi, han bare gerne ville have FT's ur. Forespurgt nævnte chaufføren intet om at modtage kontanter. FT nævnte alt for chaufføren for at kunne betale. Forespurgt, om chaufføren nævnte en pris, sagde FT nej. Jeg opsummerede, at FT på et tidspunkt steg ud af bilen og det gjorde chaufføren også – dette bekræftede FT. Chaufføren gik hen til FT og stod nu meget tæt på FT og forsøgte at tage uret af FT's håndled – FT sagde, at han holdt rundt om FT og at han forsøgte at komme hen til FT's venstre arm, mens FT hele tiden forsøgte at stille sig med sin højre side mod FT. Chaufføren blev ved med at forsøge at tage fat i uret og FT bekræftede, at han også lagde armen og FT's skulder. Da chaufføren finder ud af, at han ikke bare kan tage uret af FT's arm, så begyndte han at ringe til nogen. Chaufføren gik ind i bilen og tog sin telefon og så ringede han til nogen. FT kunne høre, at der var nogen i røret. Forespurgt skulle FT bruge nøgle for at komme ind i sin opgang. Forespurgt om FT

overvejede at låse sig ind i opgangen, da chaufføren satte sig ind i bilen for at tage sin telefon, bekræftede FT dette, men han vidste jo ikke om han havde en kniv. Jeg sagde, at chaufføren jo sad i bilen, men FT oplyste, at der var han ude af bilen igen. Chaufføren havde kun taget telefonen i bilen og havde ringet til nogen, mens han stod udenfor. Jeg oplyste, at jeg havde fået opfattelsen af, at han satte sig ind i bilen og ringede til sine venner der, men han havde kun taget telefonen fra bilen og stod udenfor bilen, da han ringede. Forespurgt hvornår FT så tog sit ur af og gemte det, oplyste FT, at det gjorde han, da chaufføren ringede til sine venner. Forespurgt, hvor FT lagde uret, sagde FT, at der var et sted lige uden for lejligheden, hvor han tænkte, at han kunne lægge det. [Klagerens familiemedlem] brød nu ind og sagde, at det var der, hvor der var byggemateriale og FT sagde nu, at der lå alt muligt byggeskrammel, da håndværkere var ved at renovere. Igen sagde [klagerens familiemedlem], at der var en sofa og FT bekræftede, at det lå lige ude foran hans opgang. Forespurgt hvor han gemte uret, sagde FT, at han prøvede at gemme det under det og jeg spurgte sofaen og FT sagde, under puderne. Forespurgt om chaufføren så, at FT gemte uret, sagde FT, at det gik han stærkt ud fra, at han gjorde, da chaufføren ligesom gik derover…. Forespurgt, om FT så, at chaufføren gik over til sofaen, bekræftede FT dette. Forespurgt om FT så, at han rodede rundt i materialet og om han så, at chaufføren tog uret, svarede FT ja, fordi uret var der jo heller ikke, da FT efterfølgende gik tilbage for at se efter det -FT vidste jo godt, hvor han havde lagt det. Chaufføren kørte fra stedet efter, at han havde fundet uret i sofaen. FT havde ikke set registreringsnummeret på bilen. FT havde beskrevet manden for politiet dagen efter. Jeg opsummerede og sagde, at FT efterfølgende låste sig ind og gik op i lejligheden og jeg spurgte, om FT overvejede at ringe til politiet på dette tidspunkt. FT sagde nej, han var fuldstændig knust, smadret og lagde sig til at sove. Da han vågner næste morgen fortalte han det til sin kæreste, som lå ved siden af ham. FT sagde til hende, at han var blevet røvet og at han havde fået taget sit ur. Kæresten kontaktede nu [klagerens familiemedlem], og så gik de i gang med at skrive rapporten... Jeg læste nu op af politirapporten på side 4, afsnit 3-8, og sagde, at FT havde oplyst tidligere, at han kunne se, at chaufføren havde uret i hånden efter han havde ledt efter det i affaldet/ sofaen. FT sagde nu, at han mente, at der var noget, som glimtede i chaufførens hånd og uret var væk efterfølgende. FT mente, at politibetjenten havde kigget overvågning igennem den rute, som var kørt".

31. 103780

Det fremgår af Statsadvokatens afgørelse af 20/11 2024, at "Efter en samlet vurdering af det beskrevne hændelsesforløb, er det vores vurdering, at forholdet må anses for omfattet af straffelovens § 288, stk. 1, om røveri. Vi har herved især lagt vægt på, at der var tale om en pirattaxa, at gerningspersonen fastholdt dig om skuldrene, at han tog dit Visakort fra dig, og at han ringede til nogen og talte et fremmedsprog med, hvorefter han igen steg ud af bilen og spurgte efter uret. Selvom gerningspersonen ikke fremsatte en udtrykkelig trussel om vold, finder vi således, at der lå en sådan underliggende trussel om vold i gerningspersonens adfærd, at forholdet under de nævnte omstændigheder må anses for at være et røveri".

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes dækningsskema i punkt 17, at forsikringen ikke dækker ure, hvor guld, sølv, platin, perler eller ædelstene indgår som bestanddel, når der er tale om et simpelt tyveri. Det fremgår videre, at forsikringen ikke dækker glemte, forlagte eller mistede ting. Det fremgår også, at forsikringen dækker røveri, overfald og ran. Ved røveri forstås, at tyven bruger vold eller truer med straks at bruge vold. Ved overfald forstås tyveri og andre skader på ting som følge af overfald. Ved ran forstås tyveri af ting, som forsikringstageren har på sig, eller som er i den umiddelbare nærhed. Tyveriet skal ske åbenlyst og bemærkes af forsikringstageren eller af en anden i det øjeblik, det sker.

Nævnets flertal udtaler:

Efter en gennemgang af sagen finder nævnets flertal, at selskabet ikke har haft tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte klagerens redegørelse for det anmeldte hændelsesforløb. Flertallet finder, at klageren må anses for at have været udsat for et røveri, og at selskabet derfor skal dække det stjålne Rolex-ur.

Flertallet har blandt andet lagt vægt på, at det samlede hændelsesforløb på det foreliggende grundlag har båret præg af en trusselsituation, idet gerningsmanden opførte sig truende og grænseoverskridende over for klageren under og efter køreturen og tog fat i klageren, da klageren steg ud af bilen. Flertallet bemærker, at det er en velkendt psykisk reaktion, at klageren efter sin forklaring reagerede ved at "fryse" i situationen.

Flertallet har videre lagt vægt på, at forklaringerne i sagen i hovedtræk har været konsistente, og at mindre afvigelser i detaljerne om hændelsesforløbet kan skyldes klagerens psykiske eftervirkninger og sagsbehandlingens tidsmæssige udstrækning.

Flertallet har også henset til, at Statsadvokaten har kvalificeret sagen som røveri efter straffelovens § 288, idet Statsadvokaten lægger vægt på "at der var tale om en pirattaxa, at gerningspersonen fastholdt dig om skuldrene, at han tog dit Visakort fra dig, og at han ringede til nogen og talte et fremmedsprog med, hvorefter han igen steg ud af bilen og spurgte efter uret".

Det, som selskabet i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Nævnets mindretal udtaler:

Nævnets mindretal bemærker, at det er klageren, der skal bevise, at der foreligger forhold, som udgør en dækningsberettigende begivenhed.

Efter en gennemgang af sagen finder mindretallet, at der består en sådan usikkerhed med hensyn til, hvordan klageren har mistet sit Rolex ur, at klageren ikke har bevist, at uret er blevet stjålet ved et røveri, overfald eller ran. Mindretallet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 17, hvorefter ure, hvor guld indgår som bestanddel, ikke dækkes ved simpelt tyveri.

Mindretallet har blandt andet lagt vægt på, at klageren, hans familiemedlem og rapporterne beskriver detaljerne i hændelsesforløbet forskelligt. Der er afvigelser for så vidt angår, hvad der skete, efter at pirattaxaen var stoppet ved klagerens adresse, herunder om gerningsmanden var truende eller blot "fjoget", og om klageren reelt så gerningsmanden tage uret, eller om klageren alene formoder, at han må have taget det.

Mindretallet har videre lagt vægt på, at klageren ikke kontaktede politiet med det samme efter hændelsen, men først inddrog politiet i sagen 12 timer senere.

33. 103780

Det, som klageren i øvrigt har anført – herunder at Statsadvokaten efterfølgende har afgjort, at det hændelsesforløb, som klageren har beskrevet til politiet, strafferetligt må anses for røveri – kan ikke føre til andet resultat.
Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Selskabet, Topdanmark Forsikring A/S - en del af If Skadeforsikring, skal anerkende, at klageren har været udsat for et røveri af sit Rolex-ur. Selskabet skal udbetale en erstatning i overensstemmelse med aftalegrundlaget. Erstatningen forrentes efter forsikringsaftalelovens § 24.

Klagegebyret tilbagebetales.

Jørgen Steen Sørensen
formand